

ROBERT VRBNJAK

Pjesme kartonskog lutka

Robert Vrbnjak

Pjesme kartonskog lutka

Biblioteka

Suvremena književna obzorja

Nakladnik

Društvo hrvatskih književnika – Ogranak u Rijeci

Za nakladnike

Bože Mimica

Urednica

Diana Rosandić

Naslovnica

Loredana Bradaschia: *Ples valova* (batik, 66 x 90 cm)

Tisak

Impress d.o.o.

CIP zapis dostupan u računalnom katalogu
Sveučilišne knjižnice Rijeka pod brojem 120601078

ISBN 978-953-278-045-1

Robert Vrbnjak

Pjesme kartonskog lutka

Rijeka, svibanj 2010.

Uokvirena svakodnevnica...

Par promila

Bez goriva
Na rezervi
Autoputom što izlazi iz šume odgovora
Na nevješto postavljena pitanja
U mrkloj noći bez mjesečine
Sve nesigurnije vozim
Osjećam da vodi
U krivome
Smjeru...

Anonimus

Život na vršcima prstiju
Strah da ne probudim susjeda
Bezuspješan pokušaj da me ne primijete
Dok prolazim ulicu
Dolazim u tvoj život
Ruku prepunih najlonskih vrećica
Ne mogu si pomoći
Bilo je povoljno!

Promidžbeni program

Volim sigurnost
Bezbržan život
Od ponedjeljka do petka
Ne volim iznenađenja
Zato me živciraju oni koji sporo voze
I zauzmu mi parkirno mjesto
Na sreću moje osiguranje pokriva sve
Pa i takve slučajeve
Volim kad se mogu opustiti
Pazim na takve stvari
Iz tog razloga sam si kupio najveći ekran
I dok sjedim ispred njega
Moja je frizura postojana

Extra ponuda

Ti si extra ponuda
Jedinstvena
“Kupi dva dobiješ tri” djevojka
A naša ljubav
Već isteklog roka trajanja
Još
Zamamna i mirišljava
Sjedi u izlogu
I bez baterija
(izvadili su joj ih da se ne troše)
Čeka
Ozbiljnijeg kupca no što sam ja

Opasan curetak

Security
Djevojka u odori
Pištolj za pojasom
Ona čuva banku
I uposlenike
Zgodan curetak
Nagledala se
Loših filmova
Hollywood
Akcija i romansa
Janie's got a gun
Ozbiljna
Voli svoj posao
Security
Prolazim
Pitam se
Hoće li zapucati
Ne znam
Možda izgledam
Sumnjiv
Kao kriminalac
S najlonom u ruci
Mjerka me ispod oka
Pramen plave kose
Security
Djevojka u odori

**Više pjesama spojenih u jednu
(s ciljem uštede na prostoru)**

Iz kuta okrugle sobe bez prozora
Vidim ulicu
Kojom pas vodi
Gazdu na lancu
A u stopu ih slijedi
Neki čovjek bez sjene
Ako je to čovjek
Ili je reklama?
Nešto dalje, malo bliže
Radnici postavljaju cijevi
Kad odjednom
Stroj za postavljanje cijevi
Se rastrojio
Baf!
Čulo se iz metalne utrobe
I glava se zaglavila
Nad ovom situacijom
Misao radnička se zamislila
Gospodo drugovi, normu valja prebaciti!
Dolazi šef gradilišta
Nervozno maše rukama
Ostali, u tišini, pobožno
Stoje i gledaju u crnu, duboku jamu
U kojoj počiva mrtvo tijelo stroja

Paralelno s tim, u parku,
Na drugoj strani ulice
Jedna ruža koja nema ništa
S do sad navedenim
Do zuba, ta ruža se naoružala
Ali, pod datim okolnostima
Što se drugo od nje i moglo očekivati?
No, vratimo se meni
Mojoj malenkosti
Koja se nastoji dovesti u red
Pokušavam se obrijati
Ali, u ogledalu
To nisam ja
To nije moj lik
U mene zuri nekakva bezuba baba
S nožem u ruci
Užasnut udarim babu šakom
Ogledalo prsne
Krv gmiže prstima
Kad odjednom
U krhotine na podu
Ogledalo se pogledalo
I za tren
Sve je nestalo

Pucanj u prazno

Čovjek u odijelu boje magle u donjem lijevom kutu fotografije
Retuširan
Trudi se da ne ispadne iz okvira svoje svakodnevice
Pokraj njega stoji žena
Sa sudbom uklesanom u očima
Nikad nisam vidio da nekom tako sve piše u očima
Jednom, u prolazu, ta žena, ako je to i bila ona...?
Sjećam se, lebdjela je ulicama usnula grada
Gnjavila, zapitkivala
Ali odgovore nije dobivala
Pa se rasplinula
Izlizala
Izbrisala sa zajedničke fotografije
Taj čovjek, ta žena
Ja ne poznajem i nisam poznavao te ljude
Poslije, za nju sam samo čuo da je
Kupila zatamnjene naočale
I otišla u drugi grad
No, ni tamo nije dobila odgovor
Jer ljudi su svugdje isti
I još se nije rodio taj
Tko bi usud zavarao naočalama

Sad ili nikad

Još uvijek tražim...
Jedno dijete nije prepreka
Moralno sam situiran
Materijalno disfunkcionalan
Na moždanoj ovojnici imam istetoviranog leptira
Koji se upalio
Ti si cura koja ima nove cipele
I ne najbolju krvnu sliku
Dišemo isti memljiv zrak
U čekaonici punoj oboljelih od
Tko zna kakvih sve bolesti

Pijesak u ustima

Zaljubio sam se u Berberku
Sjedim tamo i čekam večer
Njen otac ne priča mnogo
Red riječi
Red šutnje
Paravan tišine što teško podnosi analize
Sve što umijem iščitati s tih usana
Je da se našoj ljubavi ne piše dobro
Bit' će kako bude, mislim, inshalla...
Poslije, kada Sahara utone u san
Prilazim zidinama njihove ukopane kuće
I zavirujem dragani u prozore
Pazim da se ne približim previše
Imaju bijesnu devu koja frkće na mene

Čovjek bez potpisa

Hoda
Jede, spava
Kad mu se posreći, tu i tamo, izmoli ljubav
No kako?
Pitam ja vas
Kad teoretski je to nemoguće
Jer nema potpis
Ima, no, svaki put mu ispadne drukčiji
Naime, radi se o čovjeku bez potpisa
A grafolozi vele
Tko nema potpis,
Nema ni osobnost
Jedno povlači drugo
Nešto mu nedostaje
Nema karakter
Poznato je, karakter nemaju beskičmenjaci
A bez kičme nema tijela
Bez tijela nema sjene
Ni bar koda u glavi, kad nema glave
Tako naravno, ni mozga
Ni čipa ispod kože
OIB-a, JMBG-a i ostalih mudrolija
Ispada da i ne postoji
Takav čovjek
Čovjek bez potpisa

Olakotna okolnost

Plaću nisam dobio tri mjeseca
Firma propala
Žena pegla po mozgu
Popio piće u kafiću pored kladionice
I izb'o gazdu nožem
Sada me traže po šumi
Noć proveo pod vedrim nebom
Oka nisam sklopio
Zvijezde nisam zamijetio
Osim one, sisate s naslovnice
Kojom sam obrisao dupe

Izludenje

Mnogo toga izludi
Čovjeka i „čovjeka“
Crna, bijela, žuta,
Malenog, zelenog svemirca
I ostalih boja i modela
S klimom, ABS-om
I dodatnom opremom
Mnogo je toga što čovjeka izludi
Neke stvari ni nemaju svrhe
Osim da nas konstantno
I smišljeno izluđuju i zbunjuju
Žali Bože truda
Vremena i papira utrošena
Kad malo bolje razmislim
Bojim se da i ova pjesma
Ulazi u tu kategoriju

“Kako je navedeno, Davor Minek zvan Dugi, probudio se u gluho doba noći i usprkos glasnom hrkanju svoje žene, shvatio da mu se u trenutku buđenja nekim čudom ukazao odgovor na sva velika pitanja života, pitanja kojima je godinama razbijao glavu, da je odjednom postigao savršenu povezanost duše i razuma, spoznao bitak, Boga i nemjerljivo jedinstvo svega u svemiru. Davor Minek je svakako bio iznenađen sveobuhvatnošću ove metafizičke spoznaje koja se tako nenadano iskristalizirala u njegovom umu, toliko iznenađen da je odlučio još malo ubiti oko. Munuo je ženu laktom u rebra i okrenuo se na drugi bok. Zaspao je i utonuo u košmaran san o tome kako je on tek pojedinac koji je život proveo po ludnicama i o tome kako bi ženi za rođendan mogao kupiti mikrovalnu pećnicu, neku jeftiniju, usprkos tome što već imaju dvije. Čak mu je u snu pala na pamet smiješna rima koja je išla: “Kiša pada, hamburger miriši, moja se draga smiješi, psihijatrija je puna mikrovalova naše ljubavi...” Nakon toga Davor Minek zvan Dugi preminuo je u snu od izljeva krvi u mozak.”

Tako stoji u zapisu 254877-E/52-27 evidentiranim pod šifrom *Mikrovalna sretnica* Službe za praćenje snova, pranje mozga i kontrolu spoznaje.

Ritual

Jučer
Dva noža
Moj i tvoj
Jedan protiv drugoga
Dva noža
Trećeg smo zakopali
Nedovoljno duboko
Danas
S oštrice u nas zuri
Skorena krv
I
Poziva na obračun
Sutra opet
Dva noža
Tvoj i moj
Jedan protiv drugoga

Euforija masama

Trudim se
Mašem zastavom
Sve u 16
Gladan
Iz želuca ori himna
Rukama
Dižem stijeg
Visoko
Gore
Nebu pod oblake
Gore
Visoko
Iznad
U ložama
Njihove su zastave manje
Lakše
I ne mašu njima tako žestoko
Kao mi ovdje
Pitam se ponekad
Jesu li i oni gladni?

101 %

Sva moja nastojanja
Redom izbrisana
Svi moji planovi
Besmisleni
Spiskovi
Nepotrebni
Sad kad
U pepelu mozga
U prašini glave
Iscriao sam crtu
Granicu razuma i ludila
Na njoj
Tika taka
Kuca sat
Jednom će zazvoniti
Kada?
Tko to zna
Kazaljke otpale mu davno
Čekam
Sjedim
Ništavilo
Tek u glavi sat
I
Av, av
Vjetrom nošen
Iz daljine lavež pasa

Crtica o parkingu

Rano jutro
Pola šest
Prazna ulica
Nigdje nikoga
A ja ipak
Ne uspijevam
Naći parking
Slobodno mjesto
U tvom srcu

Obmana

Postojiš li dok ja ne gledam
Ili si tek varka
Poremećaj subatomske čestice
Obmana bez koje ne mogu
Nezamjetno
Kolebanje u energetske polju
Bojim se
Jednom
Prisiljen da otvorim oči
Uvidjet ću
Da u mom vidokrugu
U svijetu kojeg sam oblikovao
Za nas dvoje
Tebe doista nikad i nije bilo

Strah

Strah od nestanka struje
Pandemije i hipovitaminoze
Kolesterola, vinove loze
Barkodova, čipova
Injekcija botoxa
Silikonskih umetaka
Strah od besparice i nesanice
Od otkaza, ovrhe
GM krumpira, aditiva i E-ova
Od toplog piva
Strah da nisam talent
Od mrkve i štapa
Gubitka identiteta
Asteroida, kometa,
Sudnjeg dana
Povećanja cijena impulsa
Strah od začeca
Španjolske inkvizicije
I ekavice
Od križeva u školama
Od predizborne kampanje
I osmijeha političara
Od Židova, Cigana, talibana, džamija

Strah od U.S.A.
Od pasivna pušenja
Strah da ne padnem s kruške
Od nagluhe rime
Od promjene klime
Bliskosti, depilacije
Eksproprijacije
Birokracije
Od reda letenja, metenja i pletenja
Mobinga, brain storminga, team buildinga
Strah od lepeze proizvoda
Crvenih krvnih zrnaca
I žute opasnosti
Strah od jednakosti i slobode
Strah od tebe
I upravo neizmjeran strah
Strah od samog sebe

Odluka

Ne bi li bilo razumnije
Da sam zapalio listove
Prepune nikad ispisanih pjesmuljaka
Potpuno prazne listove papira
Bijele kao snijeg
Da se ugrijem
Da se zagrijem
Jer hladno je
Sve hladnije
I opet sam ostao sam
Tako prokleta sam
Star i slijep

Ahmed

Ahmed veli:

„This is the oldest tree in Malle“

I ja nemam razloga da mu ne vjerujem

Dok mi svojom zdravom rukom

(druga mu je kljasta)

Pokazuje krošnju

Šišmiši izlijeću u sumrak

I smiju se

Meni smiješnom turisti

A smije se i moj Ahmed

Pa se smijem i ja

Gledajući ga kako u kariranoj košulji

Odmiče uz Sultanovu palaču

S minareta mujezin

Poziva

Večer oplakuje atol

Predvidljiva

U gaćama mi gušter nemiran
Kad i kako se tu uvukao
Valjda dok sam drijemao na plaži
Slijedim tvoje stope u pijesku
A gad koristi svaku priliku
Da ti viri pod suknju
Taman kad pomislim
Kako bi mu zavrnuo šijom
Zapljusne me val
Pokušavam biti romantičan
Ali uviđam, šapućem krivoj osobi
Bolje da šutim
Šutnja je zlato
Šutim i mislim
Jesam li isključio plin?
Tako, malo pomalo
Nogu pod nogu
Ova pjesma postade naporna
I kao led na suncu
Kao zvuk vatrogasnih kola
Predvidljiva
„Kod mene ne možemo“
Kažeš
Tamo tvoj bivši

S pištoljem pred vratima
Čeka da me nacilja
A gušter se ceri
Predvidljivo
Kao led na suncu
Kao zvuk vatrogasnih kola
Kao gusti dim
Iz izgorjela stana
Nestaje i ovo
Nedjeljno poslijepodne

Dan X

To bi bio dan
Od *a* do *ž* savršen
Bez uobičajenih stresova
Komunikacijskih promašaja
Bez usađena osjećaja krivnje
Da bi u prekrasnoj večeri
Tako savršena dana
Najvjerojatnije
Umro

Moji sni

Lagano kročim
Iza svojih snova
Najprije oni
Pa dva metra iza njih ja
Trudim se da me ne primjete
Gledam kuda stajem
Hodam lagano
Pazim da ih ne probudim
Garantiram za njih
Izvlačim ih iz nevolja
Plaćam kazne
Povlačim se po sudovima
Brinem s kim se druže
I gledam kako rastu
Moji sni

Ljubav u doba prazna hladnjaka

Šutljiva
Egzotična imena
Je li to doista ispred mene
Pleše moja mademoiselle?
“Lijepa si”
Rekoh toj prikazi
Nasmijala se
Kad je otišla
Od tuge sam pojeo pola staklenke kiselih krastavaca
I napisao 3, 14 pjesama
Mada nisam Pitagora, a još manje pjesnik
Vitka, elegantna
Takvom je pamtim
I sad sliku njenu držim u hladnjaku
Uz pola staklenke kiselih krastavaca
U hladnoj samoći hladnjaka
Držim njenu sliku
Na njoj je tako
Šutljiva
I egzotična imena

Kušnja

Ponekad pomislim
Stvorena si
Da mi odvlačiš pozornost
Da me kušaš
Onemogućiš mi buđenje
Jer
Ništa nije bez razloga
Ti nisi bez razloga
I ništa nije
Što ja mislim da jest
Tvoje grudi, oble i velike
Kao petrolejske lampe u Bergmanovim filmovima
Moje pseće oči
Ptica u letu
Cvijet na livadi
Najviša građevina u gradu
O kojem pričaš
Ne mogu si pomoći
Ionako ne slušam
Sve je stvoreno
Tvoje duge, gole noge
Sve je stvoreno
Jedino i isključivo
Za to

Živi dokaz

Apneja
Poremećaj disanja
Borba za zrak
Od toga se umire
Još uvijek ništa
Ja sam živi dokaz
Ujutro
Kava kod Charlesa
Pecivo na uglu
Ručak preskačem
Očekujem neke pare
Duguju mi
Za sad ništa
Tek apneja

Skica

Čist
Kao A4 list papira
Umrljan tek
Kapljicama dobre volje
I nekoliko slova
Što bilježe trenutak
Koji ostaje
Otužna je to skica
Moje mladosti

Igra prepoznavanja

Dosta te igre
Što igramo je
Dosta!
Jer uostalom
Tko je
Od nas dvoje
Mrtav,
A tko živ
Dosta!
Kao da je smrt
Nagrada
Kao da je život
Igra
Dosta!
Kao da je život
Nagrada
Kao da je smrt
Igra

Vikend song

Ne živim
Od tv dnevnika do tv dnevnika
Ne živim
Od ponedjeljka do petka
To je tek isprazna prolaznost vremena
Ja živim za vikend
Za širom otvorena vrata
Prodajna centra
(koji je niknuo na mjestu na kojem je moja
baka pasla koze)

Susret

Ja sam pjesnik - poduzetnik
Trgujem vjetrom
Prodajem maglu
Kad me pitaju:
“Čime se baviš?”
Odgovaram:
“Prodajom zemljišta na Mjesecu”
“To je dobar biznis!”
Veli jedan,
Godinama ga nisam sreo
Nadam se da tako skoro ni neću
Pa hita dalje
Čujem kako mu
Iz glave
Zvrnda mobitel

Banana news

Kaže vijest:

Our nation

Banananation!

Kako idu dani

Sve smo više u banani

I

Sve je gore nego lani

Recesija

Depresija

Tek što nije stig'o Mesija

Eh, i to mi je neka vijest!

Hit pjesma

*Moje srce k'o krletka
Iz koje si draga utekla
Jer dosta ti je svega
Čovjek za tebe nisam ja*

*Otvorila si vrata
Mahnula krilima
Iz života mi otišla
Iz srca odletjela*

*Ali, ptico nesretna
Što uzela si sve
Novac, kuću, BMW
Ne žalim ništa
Jer bila si mi jedina*

Slušam, slušam i ne mogu vjerovati...

Test tvrdoglavosti

Volim ljude

No rijetko komuniciramo ljudi i ja

O čemu pričati kad je

Ponoć prošla, a krevet nemam?

O čemu?

Zato na listi odgovora zaokružujem šutnju

Takav mi je psihološki profil

Ili kao što Peter Hammil pjeva:

*„These days i mainly just talk to plants and dogs,
all human contact seems painful, risky, odd...”*

Rezultat:

Šutnja koja je već ranije spomenutim ljudima

Možda i bila simpatična

Sada to prestaje biti

Pa iščekujući rezultate testa

Slutim, osjećam, znam:

I noćas ću spavati na klupi u parku

Uspomene iz Europe

U odijelu iz Caritasa
I broj prevelikim cipelama
Kraljičinim trgom
U zraku
Mješavina vlage
I mirisa hrane za golubove
Japanski turisti
Organizirano hrle
Kišobrani i kamere
Uspomene iz Europe
“Nažalost”, vodič će
“danas nema ptica!”
“Gdje su se skrile?!”
Pokisle i neorganizirane
Leteće pernate atrakcije?
Na kraljičinom trgu
Danas nema golubova
I zamislite
Nitko ne zna gdje je kraljica

Mobil love

Bez mobilna operatera

Draga

Kao da te i nemam

Ovako satima

Šapućem po Easy tarifi

Ludosti srca

Hrabrosti ih nemam

Napisati u SMS poruci

Bez mobilna operatera

Draga

Ne znam da te volim

Jako kao signal

Iz satelita naše ljubavi

Bez mobilna operatera

Draga

Nestaju sjećanja

I polako slabi

Impuls

Okus tvojih usana

Orwelovska

Moja cura nosi silikone
Moja cura žvače bombone
Moja cura sluša cajke
Moja cura ne puši bajke
Mojoj curi uzeo bi mjeru
Dok je gledam u Big Brotheru

Tri muža Edite K.

Onako krupna,
Kao i s drugim stvarima
Tako ni s muškarcima Edita K. u životu nije imala sreće
Rano je ostala udovica
Nije joj bilo ni 17 kada joj čovjeka uze rat
Poginuo u bitci na Kolubari, zimi, te nesretne 1914 – te
Pa se udala za jednog Mađara,
Napustila je svoje selo u Međimurju,
Odselila s njim u Peštu, radila kao švelja.
Ali se on odao piću i pobjegao s drugom.
Na koncu se udala za Mirića, sitnog trgovca.
Jedne gluhe noći, u krevetu mučena snovima,
Spusti ona svoju tešku ruku i udari nesretna Mirića
Nezgodno, baš u slijepo oko.
Ubi čovjeka.
Kažu da je poslije, u zatvoru, zavaljela žene.

Anarhist

I iza zauvijek sklopljenih kapaka
Tvoje su oči kao žeravice!
Što više znam i mogu reći o tebi
Moj nepreboljeli prijatelju?

Zbog vas, dame moje

Tek kad sam kruha gladan
Navratim
Tek onda
Ali ne ostajem
Ubrzavam
Ne zastajkujem u hodu
Odajem privid odlučnosti
Žurim
Kao da znam kuda idem
Ljude bez osmijeha
U prolazu
Ne pokušavam razumijeti
To nisu moje brige
Izbjegavam poglede
Stručnjak sam u tome
Naprijed
Kao da znam kuda idem
Još jedino
Na čemu odmorim odsutno oko
Su žene
Skačem im u dekolte
Iskrivljujem vrat
Zastajem za tren
Da primirim srce
Pa produžim
Hitam
Kao da znam kuda idem

Ecce homo

Eto čovjeka
Znam ga godinama
Stoji ispred ogledala
I misli
Ali, pitanjima života
Čemu se opterećivati
Bolje
Pojesti sve s tanjura
I tražiti još
Jer što donosi sutra
Nikad se ne zna
Eto čovjeka
Dobar neki
Sa svima rado popriča
Tako zadovolji formu
No, tuđe mišljenje
Teško prihvatljiva kategorija
Jednostranost kao izbor
Stil života
Ziheraš
Ima hrpu cipela
I da živi tri života ne bi došle na red
Kupuje još
Jer kao klinac bio je bos

A što donosi sutra
Nikad se ne zna
Eto ga!
Eto me!
Svakog jutra
Zamjećujem promjene
Svakog jutra
Sve više
Taj sam čovjek

Film

Matineja
Film moga života
Kartu nemam
Ulazim kroz prozor WC-a
Svjetla se gase
Film počinje
Projektor otkazuje
Dvorana sve praznija
Ne čudim se
Pa i sam
Prizore na platnu
Gledam
Dijaloge slušam
A radnja mi nejasna

Pjesma sa stranice 53

Sad kad sjećanja blijede
I ideje nisu više tako svježe
Duša još lebdi nekim
Samo njoj znanim prostranstvima
A razum uzalud nastoji održati kontrolu
Ne uspijeva
To nije njegova igra
Sad kad više nema trenutaka
Ni jeseni ni proljeća
Ni riječi što zvone u nama
Ili neizgovorene,
Postaju dio sna
Vjerujem, možda srest ćemo se opet
Jednom
No bojim se
Hoćemo li se prepoznati?

Po direktivi

Ako nokti rastu poslije smrti
A i za bradu sam tako čuo
Čemu da odlazim briaču
Tom napornom čovjeku
Koji neprestano nešto melje
Bolje da vrijeme
Koje mi preostaje
Provedem ispružen na suncu
I osmijehujem se ljepoti
Što izlazi iz škole

Pred vratima

Moj atman i ja
Sinesteta dva
Rajske boje mirišemo
Nebeske mirise osluškujemo
U limbu
Na ušću rijeke Aheron
Kao Siddharta pod drvetom Bodhi
Udišemo
Topli dah Jana
Hladni dah Jina
Nema nirvane
Pred zaključanim vratima kraljevstva Božjeg
Ali, optimisti
Mi još čekamo
Šejtan prolazi
Oči urokljive
Trudimo se ne gledati u njih
Šutimo
Čekamo
Jednom
Netko će nam sigurno odškrinuti vrata

Moje uže i ja

Kao klinac
Dobio sam na dar kartonskog lutka
Plošnog *Knorr* čovječuljka
Sjećam se
Imao je uže, kada se povuklo
Čovječuljak bi micao rukama i nogama
Igrao sam se dok mi nije dojadilo
Odbačen, poslije se raspao na kiši
40-ak godina poslije
U 5 i 30 ujutro
Ja čovjek od kartona
Kuham kavu i tješim se činjenicom
Što nisam jedini koji ima uže za povlačenje
Koliko vidim svi ga imaju
Samo što ga neki uspješnije sakrivaju
Gasim svjetla, navlačim zastore
Ne odgovaram na pozive.
No ništa time ne dobivam
Uže i dalje viri iz mene.

... plus par pjesama domaće radinosti

Vrah je črn

Vrah je črn
I nikada ne spi
Ki se ž njin igra
Tega zame, tega ni
On ima rogi
I ima kozje nogi
I se more i se zna
I sakamo ariva
Pus' vraga áa
Da ne finiř kot' san finil ja
Va njegovej borře!

I áa sada?
Provat z borři mu pobeć?
Star san, ne moren više teć
I áa sada?
Niř, tuka ću ostat!
"Tuka će ti se zapijažat"
Kad oči zapren ga čujen
Kad govori mu verujen
I znan:
Va njegovej borře
Mane je mesto
Dokle me ne hiti áa

Niki i niš

Se mi je huje
Saki dan
Saki dan
Se mi je huje
Saki dan
A kada pride noć
Umida i mehka
Škuro zelena
I se se ferma
Ležin
Ćutin
Kot štriga
Ti letiš van z svojega tela
I sanjaš va koloreh
Tvoj topli dih
Va mojih vlaseh
Ne da mi spat
Saku noć
Saku našu noć
Jedino vreme kada
I ti i ja
I si okolo nas
Moremo bit
To ča smo
Niki i niš
Bokunići praha
Samo smetica
Va kantune Božjega oka

Utrka

Tekli smo
I vi ste mi pobegli
Kot pesak med prsti
Pesak va ure
Va usteh pesak
I prah samo san čapal
Za vami
A tečen kot vetar
I niš ni hitreje od mojih nog!
Pak si mislin:
Ma san je to
I bil na starte
Al' san morda tekal
Po kakovoj drugoj ceste
Sam zase
Va kakovoj drugoj utrke
Ku ni imel ki komentirat?

More

Lungo mare, noć
Pitan more, i ono mi reče
A kada ono mane ča pita
Ja mučin
Kot kakova mona
Ne znan
Ne moren moru niš reć
O more, moja sestrice
Moj prijatelj jedini
Špoža moja
Ti ćeš me jedanput
Za vavek zet
I bit grob moj
Ti si more kot otrok
Tvoji vali
Igrali bi se
A nikako navadit
Da su judi beštije
Zaš spićuješ mane, ja ne znan
Ča će ti još storit
Koliko brodi zvrnut
Koliko rib potrovat
Se zagadit
Zabetonirat...
Lungo mare, noć

Pitan more, i ono mi reče
Z škure
Škalinadi
Pul' črne porteli
Gledaju nas, smeju nan se
Svetle mačje oči

Put

Vi nazgorun
Ja nazdolun
Ponedejak
Utorak
Sredu
Pasevamo
Nazdolun
Nazgorun
Četrtak
Petak
Subotu
Hodimo
Saki na svojoj
Polovice puta
I nikada se
Ne fermevamo
Nikamo
Ne pridemo
I aš se si rivaju
I mi se rivamo
Ki ste vi?
San ja to kada znal?
Ki san ja?
Vi me ne poznate
Usta odpirate

Niš ne rečete
Oči zapirate
Da me ne vidite
I smeh moj
Da ne čujete
Pokrijte uši
Morda va nedeju
Kakovu drugu nedeju
Najedanput
Se pogledamo
Zagledamo
Morda i vidimo
Vi mane
Ja vas
Morda va nedeju
Ma ne verujen
Aš z dana va dan
Se je širi
Put po ken hodimo

Fajrunt

Va oštarije
Čitan smrtovnice
Piše, umrl je neki čovek
I niš se ne zna
Ni ki je bil
Ni ča
Va oštarije
Va Opatije
Na celen svete
Niki ga ni poznal
Niki z njin čakulal
Niki z njin se napil
Potukal
Na more šal
Iste ženske imel
Niš se ne zna
Umrl je
A umre se saki dan
Va oštarije
Va Opatije
Na celen svete
Niki ni videl tega čoveka
Dio buono
Onda morda i boje da je umrl
Aš kega je takov mogal imet

I ki je smrtovnicu naručil
Najceneju, onu
Va koj piše: 1963.
Generacijo naša
Prišal je do kraja
Pijaču na njegov račun!
Generacijo
Ši to i naše vreme prihaja?

O autoru

Rođen 1963. u Rijeci.

Objavljivao u časopisima: *Rival*, *Plima*, *Književna Rijeka*, *Vrijesak*, *Sovremenost*, *BKG...*

Zastupljen u zbornicima; *Dan velikih valova* (2001.), *Plimaši – zbornik mlade proze* (1997.), *Sakupljači zamki* (1997, koautorstvo), i još ponekim.

Objavio zbirke pripovjedaka:

Triplex letačice (1996.)

Ženi koju je spomenula ona (1999.)

Romani: *Dobitnik* (pod pseudonimom Tamoya Sanshal za kojeg je dobio nagradu SFera za 2008 godinu), i *Zbog munjolova, zaborava i kemijskog sastava ljubavi* (2010.)

Dobio nagradu za čakavsku poeziju *Verši na Šterni* za 2007. godinu, za pjesmu *More*, koja se nalazi u ovoj zbirci.

Putovao, gledao, istraživao; time se mahom još i sad bavi.

Član riječkog ogranka DHK, živi u Matuljima, dizajnira knjige i publikacije. Bere šparuge, voli sve što vole mladi, i traži udomitelje za dva slatka, tigrasta mačića.

Sadržaj

<i>Uokvirena svakodnevnica</i>	5
Par promila.....	7
Anonimus.....	8
Promidžbeni program.....	9
Extra ponuda.....	10
Opasan curetak.....	11
Više pjesama spojenih u jednu.....	12
Pucanj u prazno.....	14
Sad ili nikad.....	15
Pijesak u ustima.....	16
Čovjek bez potpisa.....	17
Olakotna okolnost.....	18
Izludjenje.....	19
Zapis broj: 254877-E/52-27.....	20
Ritual.....	21
Euforija masama.....	22
101 %.....	23
Crtica o parkingu.....	24
Obmana.....	25
Strah.....	26
Odluka.....	28
Ahmed.....	29
Predvidljiva.....	30
Dan X.....	32
Moji sni.....	33
Ljubav u doba prazna hladnjaka.....	34
Kušnja.....	35
Živi dokaz.....	36
Skica.....	37

Igra prepoznavanja.....	38
Vikend song.....	39
Susret.....	40
Banana news.....	41
Hit pjesma.....	42
Test tvrdoglavosti.....	43
Uspomene iz Europe.....	44
Mobil love.....	45
Orwelovska.....	46
Tri muža Edite K.	47
Anarhist.....	48
Zbog vas, dame moje.....	49
Ecce homo.....	50
Film.....	52
Pjesma sa stranice 53.....	53
Po direktivi.....	54
Pred vratima.....	55
Moje uže i ja.....	56

*plus par pjesama domaće radinosti.....*57

Vrah je črn.....	59
Niki i niš.....	60
Utrka.....	61
More.....	62
Put.....	64
Fajrunt.....	66

O autoru.....	69
---------------	----

Knjiga je sufinancirana od
Primorsko-goranske županije

Robert Vrbnjak
rođen je 1963. u
Rijeci.

Objavio je zbirke
pripovjedaka:

Triplex letačice
(1996.), *Ženi koju je*
spomenula ona
(1999.), te romane

Dobitnik (pod pseudonimom Tamoya Sanshal, 2008.) i
Zbog munjolova, zaborava i kemijskog sastava ljubavi
(2010.)

Dobio je nagradu za čakavsku poeziju Verši na Šterni
(2007.) za pjesmu *More*, koja se nalazi u ovoj zbirci.

Ovo mu je prva knjiga pjesama.

ISBN 978-953-278-045-1

60,00 kn